

7. КЪМ ХАРАКТЕРОЛОГИЯТА НА РОМИТЕ

Проблемът за характерологията на ромите не би могъл да се осветли в достатъчно обилна светлина, ако не се вземат предвид някои теоретико-методологически изисквания.

Взета с оглед на етническите ѝ измерения и определения, историята на човечеството може да се раздели условно на два големи периода - етносен и доетносен. В редица отношения доетносният период може условно да се квалифицира като своеобразна "предистория" на "същинската история" на човечеството.* В системата на същинската си история развитието на человека и обществото се подчиняват много по-строго на социалните закони и закономерности. В същото време тези закони и закономерности притежават относително различен характер и реализация през основните периоди на човешката история. А това означава, че историята наслагва и нещо общо, и нещо различно в етносната определеност на обществото, още повече, че не всеки конкретен етнос (племе, племенен съюз, народност и нация) се заражда и оформя като облик в точно определен период от етносната история на обществото.

В този смисъл, **всеки етнос съдържа в себе си и нещо общеетнично, и нещо специфично етнично**, диалектическите взаимоотношения между които ваят, в края на краищата, неговия етнопортрет като различен от етнопортретите на другите етнически формирования.

Между впрочем наличието на общо и особено в характерологията на етносите (и по-специално на народите) е доведено от учените. Както пишат Ст. Минчева и Тр. Трифонов, "Историческото развитие на народите, колкото и да се разли-

* Всъщност, всяка предистория е органична част, фаза, етап или съставка на тоталната История. Всяка предистория не е неисторична или антиисторина. Тя си е исторична, макар и с други контури, смислови или знакови определения и звучения.